

РЕШЕНИЕ

№ 16845

гр. София, 17.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 01.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **1048** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 26, ал. 2 от Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС).
Образувано е по жалба на Сдружение „Българска кудо федерация“ срещу Заповед № РД-10-1/08.01.2025 г. на министъра на младежта и спорта.
С жалбата се поддържа, че писмо вх. № ЕП-40-00-487/18.10.2024 г. не съдържа данни за квалифициран електронен подпис и не е изпратено от Международната кудо федерация (МКФ). Допълнително изразява становище, че не съществуват Писмо от 17.10.2024 г. на главния директор на МКФ и Протокол № KIF2024-01 от заседание на Съвета на директорите на МКФ. Счита, че приложените документи на чужд език не са заверени в съответствие с Правилника за легализацията. Допълнително развива доводи за липсата на доказателства, установяваща правосубектността на МКФ, при което счита, че липсва такава организация. Допълнително посочва за липсата на доказателства, че МКФ е международна спортна федерация. Развива доводи, че не е изяснено кое лице представлява МКФ и какъв е начинът на вземане на решения и влизането им в сила. Поддържа още, че не е ясно за кое лице се отнася писмото от 18.10.2024 г., тъй като е цитирано името на Г. Б., който е освободен от длъжността председател на УС на жалбоподателя и в момента е представител на друго сдружение с наименование, сходно на жалбоподателя. Отделно счита, че жалбоподателят не е получавал писмо от 07.11.2024г. По тези съображения намира за липсата на основания по чл. 24, ал. 1, т. 12 ЗФВС.
В жалбата се развиват още доводи за неприложение на чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. първо ЗФВС. Поддържа за наличието на вътрешно противоречие в акта, тъй като от една страна се приема за липсата на представен отчет по чл. 28, ла. 1, т. 10 ЗФВС, но от друга страна, че има частично

представен такъв отчет. Твърди за предоставен такъв отчет с писмо от 02.12.2024 г. Счита, че органът неправилно е игнорирал обстоятелства за промяната в управителния орган, тъй като противоречало на целта на закона, а именно на чл. 2, т. 2 ЗФВС. Пояснява, че новоизбраният управителен орган е предприел действия по представяне на отчети по чл. 30, ал. 2 ЗФВС, но е бил в обективна невъзможност да набави необходимите документи без съдействието на предходния представляващ – Г. Б., който впоследствие е станал представител на друга федерация с наименование, сходно на жалбоподателя.

С писмени бележки се акцентира за липсата на влязъл в сила акт на международната организация. Счита, че е доказано членство в МФК, а и същото според чл. 20 ЗФВС не е задължително условия за получаване и упражняване на дейност като лицензирана спортна федерация. Пояснява, че представените в съдебно заседание преводи не санира порокът за допуснато съществено нарушение. Отново се позовава за подадено заявление на 02.12.2024 г. за представяне на отчети, а за непълнотата в тях е следвало да се дадат указания от органа, което не е направено. Счита, че финансовият отчет за 2023 г., е представен под формата на декларация, която е надлежно подписана. Претендират се разноси.

Отвратната страна – министърът на младежта и спорта, чрез си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата, тъй като оспореният акт не страда от пороци, водещи до неговата незаконосъобразност.

С писмени бележки се излагат подробни съобщения за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди релеванните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Установява се, че Сдружение „Българска кудо федерация“, ЕИК[ЕИК], предствлявано от Г. Б., е подало заявление вх. № 09-00-860/17.01.2020 г. за издаване на спортен лиценз. Към заявлението е приложен лист (образец по чл. 21, ал. 1, т. 4 ЗФВС), в който е посочено членство в Международна федерация по кудо (KIF), със седалище [населено място], Я., предствлявана от Азума Такаши. Приложено е удостоверение за членство, придружено с превод на български език, според което Българската федерация по кудо е постоянен член на Международна кудо федерация от 2005 г. В приложения Устав от 07.02.2009 г. на жалбоподателя също е посочено членство в Международна федерация по кудо – KIF. Представени са допълнителни документи по повод искането за издаване на лиценз.

Горното дава основание на съда да отхвърли възраженията на жалбоподателя, че МКФ не е международна спортна федерация, доколкото самият жалбоподател се е позовал на членството си в тази международна организация.

Издадена е Заповед № РД-10-47/14.04.2020 г. на министъра на младежта и спорта, с която на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗФВС в полза на жалбоподателя Сдружение „Българска кудо федерация“ е издаден безсрочен спортен лиценз № 82 за спортна федерация по чл. 18, ал. 2, т. 1 ЗФВС за вида спорт – „кудо“ (военно приложен спорт, съгласно чл. 8, т. 11 ЗФВС).

С писмо изх. № ЕП-40-00-2313/10 от 29.08.2024 г. на министъра на младежта и спорта е информиран жалбоподателя, че не е предоставен отчет за изпълнение на изискванията на чл. 30, ал. 2 ЗФВС и програма по чл. 28, ал. 1, т. 10 ЗФВС, за което е даден двумесечен срок за представяне на липсващите документи. По преписката липсват документи, установяващи връчването на писмото.

По електронната поща на Министерство на младежта и спорта са постъпили 2 бр. писма с един вх. № ЕП-40-00-487/18.10.2024 г. (два броя имейли – от 07:36 часа и 08:14 ч., но с един общ входящ номер) от секретариата на Международната кудо федерация. Със същите се информира министъра на младежта и спорта за изключването на Българската кудо федерация от

Международната кудо федерация (МКФ), дължащо се на нарушения на Етичния кодекс, злоупотреба с власт и уронване престижа на кудо. Към двата подадените имейли са приложени прикачени файлове на уведомление за изключване от МКФ, Протокол № KIF2024-01 и сертификат за създаване на неправителствена организация.

В представеното уведомление от 17.10.2024 г. се посочва, че Българската кудо федерация е изключена от Международната кудо федерация (МКФ) и членството ѝ в МКФ е отменено. Отразено е, че това действие е документирано в Протокол № KIF2024-01 и е предприето поради нарушение на Етичния кодекс, злоупотреба с власт и уронване престижа на кудо. Като автор на уведомлението се сочи Х. Т. – главен директор на Международната кудо федерация, за което е положен подпис.

Приложеният Протокол № KIF2024-01 отразява заседание на съвета на директорите на Международната кудо федерация, проведено на 24.06.2024 г., на което е взето единодушно решение за прекратяване членството на Българската кудо федерация и за изключването ѝ от МКФ поради нарушаване на Етичния кодекс. Протоколът е подписан от Х. Т. – главен директор на МКФ, К. Осада – заместник – главен директор на МКФ, Риота Ш. – директор на МКФ и Ю. Азума – директор на МКФ.

Приложен е неоспорен от жалбоподателя сертификат от 23.08.2002 г., издаден от японското бюро за политика за качество на живота, установяваща учредяването на Международната кудо федерация като неправителствена организация, представлявана от Х. Т. (настоящ), а предишен представител – Т. Азума. В тази връзка не се приемат възраженията на жалбоподателя, свързани с това, че не е изяснена правосубектността на Международната кудо федерация.

Изпратените имейли, уведомление за изключване от МКФ, протокол № KIF2024-01 и сертификат са приложени в административната преписка на английски език, придружени с превод на български език.

Съдът отхвърля възраженията, че горепосоченото уведомление се отнася за друг правен субект, тъй като е извършена служебна справка в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, от която се установи регистрирането на сдружение „Българска федерация по кудо“, ЕИК[ЕИК], чието наименование е сходно с това на жалбоподателя, но сдружението е регистрирано на 26.06.2024 г., което преди Протокол № KIF2024-01 от 24.06.2024 г. на МКФ, т. е. обективно е невъзможно изключването на новото сдружение, тъй като към този момент не е било създадено.

С писмо изх. № ЕП-40-00-301/10 от 07.11.2024 г. на министъра на младежта и спорта е информиран жалбоподателя за постъпилите документи от МКФ и е дадена възможност за изразяване на становище по случая. От приложеното пощенско известие се установява, че същото не е връчено. Приложена е неоспорена справка от деловодна система „А.“ (л. 160 от делото), според която обсъжданото писмо е изпратена по електронната поща на жалбоподателя, поради което съдът приема, че същото е редовно връчено, тъй като този документ не е оспорен. По преписката липсва представен отговор/становище по това писмо.

На 02.12.2024 г. е подадено заявление от жалбоподателя Сдружение „Българска кудо федерация“, с което се посочва, че писмото изх. № ЕП-40-00-2313/10 от 29.08.2024 г. е получено на 02.10.2024г. В същото се посочва, че Г. Б. е представлявал сдружението през цялата 2023 г. и до 25.01.2024 г., когато е вписан новият представляващ орган. Отразено е, че по вина на Г. Б. не е представен Отчет за дейността на федерацията през 2023 г., което е наложило неговото освобождаване като представляващ сдружението. В тази връзка е посочено, че сдружението е в обективна невъзможност да представи цялостния отчет за дейността.

В заявлението се посочва следната информация: а). брой състезатели – около 150; б). Брой членове на международната организация, в която членува федерацията – 50; в). брой спортни

клубове, участвали в държавни първенства – 22 (по настоящем 7); d). Брой тренировки, отговарящи на Наредба № 1/04.02.2019 г. – 11, от които 6 тренировки и 5 помощник – тренировки; e). Спортни съдии към федерацията – 10, от които международни съдии – 2; f). Брой проведени съдийски курсове в страната – 1, на които са участвали 8; g). Брой проведени международни съдийски курсове – 1, на които са участвали 2 – ма българи; h). участие в международни прояви – световно първенство в Т., 13.05.2023 г. националният отбор на БКФ участва, като Н. С., Р. Х., В. П. и Р. Р. се представиха успешно и малко опит не им достигна да се преборят за медалите.

В заявлението се посочва, че Г. Б. е декларирал пред НСИ, че Сдружение „Българска кудо федерация“ не е осъществявало дейност по смисъл на Закона за счетоводството. В тази връзка се посочва, че сдружението е нямало приходи и разходи през 2023 г. и от представляващият не са подавани финансови документи и/или средства на федерацията. По тази причина за 2023 г. не е съставен финансов отчет.

Със заявлението се представя протокол от заседание на Общото събрание на сдружението, проведено на 14.04.2024 г., на което са взети решения за освобождаване на Г. Б. като член на УС и за избор на нови членове на УС.

Със заявлението се представя протокол от заседание на УС на сдружението, проведено на 21.01.2024 г., на което са взети решения за освобождаване на Г. Б. от длъжността председател на УС на сдружението и е избрано друго лице за представляващ сдружението.

Представена е декларация от 28.05.2024 г. на Г. Б., с която пред Националния статистически институт е декларирано, че Сдружение „Българска кудо федерация“ не е осъществявало дейност по смисъла на Закона за счетоводството. От представеното в съдебно заседание писмо на НСИ се установява, че декларацията е подписана с електронен подпис.

Към заявлението са приложени още следните документи: Национална програма за развитие на кудо в България за период от 2025 г. до 2028 г. и Спортен календар за 2024 г. и бюджет за 2024 г. Също така е представен Протокол от 09.11.2024 г. на Общо събрание на сдружението за взето решение за приет доклад за изпълнение на 4-годишната програма за развитие на Българска кудо федерация за периода от 2020 г. до 2024 г. и приета национална програма за развитие на кудо в Република България за периода от 2025 г. до 2028 г.

Със Заповед № РД-09-277/19.04.2024 г. на министъра на младежта и спорта е назначена Комисията по лицензиране и регистриране.

По преписката е приложен Протокол от 16.12.2024 г. на Комисията по лицензиране и регистриране, от който е видно, че по т. 2 от дневния ред е взето решение да се предложи на министъра на младежта и спорта да издаде заповед за отнемане на спортен лиценз № 82 на Сдружение „Българска кудо федерация“ за вида спорт „кудо“ на основание чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. „първо“ и т. 12, предл. „първо“, вр. ал. 2 ЗФВС.

Комисията е приел, че жалбоподателят е изключен от Международната кудо федерация, което се установявало от постъпилите документи по електронната поща на министерството. Допълнително комисията е приела, че до 31.03.2024 г. жалбоподателят не е представил в министерство на младежта и спорта изискваните се по чл. 30, ал. 2 ЗФВС отчет за изпълнение на програмата по чл. 28, ал. 1, т. 1 ЗФВС за предходната 2023 г., финансов отчет за предходната 2023 г. и приет бюджет за текущата 2024 г., както изискваните се по чл. 30, ал. 1 ЗФВС отчет за изпълнение на програмата по чл. 28, ал. 1, т. 10 ЗФВС за развитие на спорта кудо и нова 4-годишна програма, приети от общото събрание на сдружението. Също така документите не били публикувани на интернет страницата на сдружението по реда на чл. 30, ал. 4 ЗФВС. С писмо от 29.08.2024 г. е дадена възможност за представяне на документите, но въпреки това в указания срок не били представени следните документи: отчет за изпълнение на програмата по чл. 28, ал.

1, т. 10 ЗФВС за 2023 г. и финансов отчет за същата година.

Комисията не кредитирала представена декларация от 28.05.2024 г., приемайки че същата не е подписана. Допълнително се изразява несъгласие за декларираните липси на приходи и разходи за сдружението, тъй като същото развивало дейност, което генерира разходи и изисква наличието на приходи. Отхвърлени са твърденията за наличието на обективна невъзможност за изпълнение на указанията.

Последвало е издаване на оспорената Заповед № РД-10-1/08.01.2025 г. на министъра на младежта и спорта, с която на основание чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. „първо“ и т. 12, предл. „първо“, вр. ал. 2 ЗФВС се отнема безсрочен спортен лиценз № 82, издаден със Заповед № РД-10-47/14.04.2020 г. на министъра на младежта и спорта, за спортна федерация по чл. 18, ал. 2, т. 1 ЗФВС за вида спорт – „кудо“ на Сдружение „Българска кудо федерация“, ЕИК[ЕИК].

В мотивите е посочено за постъпило по електронната поща писмо вх. № ЕП-40-00-487/18.10.2024 г. от секретариата на Международната кудо федерация (МФК, с което е приложено писмо от 17.10.2024г. на главния директор на МФК с информация, че Сдружение „Българска кудо федерация“ е изключена от МФК поради извършени нарушения на Етичния кодекс, злоупотреба с власт и уронване престижа на кудо. Към цитираното писмо е приложен Протокол № KIF2024-01, отразяващ взетото решение на МФК. С писмо от 07.11.2024 г. била дадена възможност на жалбоподателя за изразяване на становище и обяснения, но такива не постъпили, въпреки получаването на писмото. По тези съображения органът е приел, че е налице основанието по чл. 24, ал. 1, т. 12, предл. „първо“ ЗФВС, водещо отнемане на спортния лиценз.

В мотивите е прието, че до 31.03.2024 г. Сдружение „Българска кудо федерация“ не е представило в министерство на младежта и спорта изискващите се по чл. 30, ал. 2 ЗФВС отчет за изпълнение на програмата по чл. 28, ал. 1, т. 1 ЗФВС за предходната 2023 г., финансов отчет за предходната 2023 г. и приет бюджет за текущата 2024 г., а също така и изискващите се по чл. 30, ал. 1 ЗФВС отчет за изпълнение на програмата по чл. 28, ал. 1, т. 10 ЗФВС за развитие на спорта кудо и нова 4-годишна програма, приети от общото събрание на сдружението. Допълнително органът е приел, че документите не били публикувани на интернет страницата на сдружението, съгласно изискването на чл. 30, ал. 4 ЗФВС. В тази връзка органът е приел, че непредставянето в срок на посочените документи по чл. 30, ал. 2 ЗФВС е основание за отнемане на спортни лиценз съгласно чл. чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. „първо“ ЗФВС.

Органът е посочил, че с писмо от 29.08.2024 г. е дадена възможност в 2-месечен срок за представяне на липсващите документите, но въпреки това в указания срок не били представени следните документи: отчет за изпълнение на програмата по чл. 28, ал. 1, т. 10 ЗФВС за 2023 г. и финансов отчет за същата година.

Органът е отразил подаването на заявление от 02.12.2024 г., с която е представена декларация от 28.05.2024 г., но е приел, същата не е подписана и няма доказателствена стойност. Отделно от това е изразил несъгласие с декларираните обстоятелства за липсата на приходи и разходи, тъй като сдружението развивало дейност, което генерира разходи и изисква наличието на приходи. Приел е, че смяната на управителния орган са ирелевантни обстоятелства по отношение изпълнението на задълженията по чл. 30, ал. 2 ЗФВС.

В съдебно заседание са представени нотариално заверени преписи на преводи от английски език на български език, отнасящи се за писмо вх. № ЕП-40-00-487/18.10.2024 г., уведомление от 17.10.2024 г., Протокол № KIF2024-01 и сертификат от 23.08.2002 г., издаден от японското бюро за политика за качество на живота.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване

индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от министъра на младежта и спорта, който е компетентният орган по чл. 24, ал. 1 ЗФВС.

Актът е издаден в писмена форма и е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, от които може да се изведат причините, двоели до издаването на оспорената заповед.

Не е допуснато процесуално нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. В тази връзка по реда на чл. 24, ал. 2 ЗФВС е дадена възможност на жалбоподателя в 2-месечен срок да изпълни задълженията си по чл. 30, ал. 2 ЗФВС, за което същият е подал заявление на 02.12.2024 г. По тези съображения жалбоподателят е бил наясно с образуваното производство и му е била дадена да участва в него. Неоснователни са възраженията, че органът не е дал допълнителни указания за представяне на липсващи документи, тъй като в чл. 24, ал. 2 ЗФВС е уредена възможността за еднократно даване на такива указания (липсва възможност за определяне на по – дълъг срок от двумесечния) и изрично е посочено, че при неизпълнението им следва да се издаде заповед за отнемане на спортния лиценз. Не се споделят възраженията, основаващи се на разбирането, че органът е пренебрегнал твърденията за обективна невъзможност за изпълнение на задълженията. Същата се обосновава с действията на предходния управляващ и представляващ орган на сдружението. Съдът намира, че сдружението определя своите управителни и представляващи органи по предвидения в закона ред и при неподходящ избор следва да се носят всички последици от недоброто управление. Извършените, респ. неизвършените действия от представляващия орган водят до съответните правни последици за сдружението и впоследствие новото ръководство не може да избегне правните последици, позовавайки се на несъгласие с действията на предходния представляващ. Приемането на обратния извод би противоречало на принципа на правната сигурност и създава нестабилност в отношенията както между сдружението и министерството, така и между сдружението и останалите правни субекти, което не обслужва целите по чл. 2 ЗФВС. Единствено за допълнение следва да се отбележи, че изпълнението на задължението по чл. 30, ал. 2, т. 1 и т. 3 ЗФВС принадлежи на Общото събрание на сдружението, а не е на представляващия и управителния орган. Последният единствено „представя“ съответните документи пред министерството, които са резултат от действията на друг орган – Общото събрание приема отчет за изпълнението и програма по чл. 30, ал. 1 ЗФВС (по отношение на финансовия отчет ще се изложат мотиви по – долу).

Съгласно чл. 30, ал. 1 ЗФВС до 31 март на годината, в която изтича 4-годишният срок на действие на програмата по чл. 28, ал. 1, т. 10, спортната федерация представя на министъра на младежта и спорта отчет за изпълнението, както и нова 4-годишна програма, приети от общото събрание.

Според чл. 30, ал. 2 ЗФВС ежегодно до 31 март спортната федерация представя на министъра на младежта и спорта: 1. отчет за изпълнение на програмата по ал. 1 за предходната година; 2. финансов отчет за предходната година и приет бюджет на спортната федерация за текущата година; 3. актуализация на програмата по ал. 1, ако има такава.

В случая е безспорно, че жалбоподателят не е изпълнил до 31.03.2024 г. задължението си по чл.

30, ал. 2 ЗФВС (също и по чл. 30, ал. 1 ЗФВС, но същото не попада сред фактическия състав по чл. 24, ал. 1, т. 9 ЗФВС). В тази връзка по реда на чл. 24, ал. 2 ЗФВС е дадена възможност на жалбоподателя в двумесечен срок да изпълни задължението си по представяне на документите по чл. 30, ал. 2 ЗФВС. Със заявлението от 02.12.2024 г. (в последния ден на изтичане на срока, доколкото в самото заявление се посочва получаването на указанията на 02.10.2024 г.) са представени част от документите по чл. 30, ал. 2 ЗФВС, а именно отчет за изпълнение на програмата по чл. 28, ал. 1, т. 10 ЗФВС за предходната 2023 г., актуализация на новата 4-годишна програма по чл. 28, ал. 1, т. 10 ЗФВС и приет бюджет на спортната федерация за текущата година. В случая органът не се е позовал на чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. второ ЗФВС (представените документи не отговарят на изискванията на закона), при което съдът не следва да обсъжда дали представените документи отговарят на изискванията на закона, но единствено за допълнение следва да се отбележи, че същите следва да се изготвят до 31.03.2024 г. (да бъдат приети от Общото събрание преди тази дата), а задължението по чл. 30, ал. 2, вр. чл. 24, ал. 2 ЗФВС се отнася за „предоставянето“ им (посоченото единствено се маркира за изчерпателност и не е обвързано с правните основания за издаване на заповедта).

Съдът констатира, че в срока по чл. 30, ал. 2 ЗФВС и в указания срок по чл. 24, ал. 2 ЗФВС жалбоподателят не е изпълнил задължението си за представяне на финансов отчет за предходната година (2023 г.) съгласно изискването на чл. 30, ал. 2, т. 2, предл. първо ЗФВС. Вместо това е представена декларация от 28.05.2024 г., подписана от представляващия орган на жалбоподателя, депозирана пред Националния статистически институт (НСИ). С този документ е декларирано, че през отчетната 2023 г. сдружението не е осъществявало дейност по смисъла на Закона за счетоводството. Тук е мястото да се отбележат погрешните изводи на органа, че декларацията не е подписана и неотноситимостта на твърденията, че сдружението е развивало дейност през 2023 г. (имало е приходи и разходи), тъй като органът не се е позовал на основанието по чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. второ ЗФВС (представените документи не отговарят на изискванията на закона). Въпреки тези неточности на органа, е правилен крайният извод за наличието на основанието по чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. първо ЗФВС, тъй като не е представен финансов отчет за предходната 2023 г., т. е. не е изпълнено задължението за представяне на документа по чл. 30, ал. 2, т. 2, предл. първо ЗФВС.

Неотнositима е декларацията от 28.05.2024 г., депозирана пред НСИ, тъй като ЗФВС е специален закон спрямо Закона за счетоводството (ЗСч), доколкото се поставят допълнителни правила, свързани с отчетността на федерациите пред Министерство на младежта и спорта. Различията се отнасят както за изискуемите документи, така и за сроковете за представянето им. Така например финансовият отчет за предходната година се представя до 31 – ви март на следващата година според ЗФВС, а според чл. 38, ал. 1 ЗСч – до 30 – ти септември на следващата година. В тази връзка изпълнението на задълженията по единия от цитираните закони не изключва изпълнението на задълженията по другия закон. Спортната федерация има задължения за предоставяне на финансов отчет както пред Министерство на младежта и спорта, така и за публикуване в Регистър на юридическите лица с нестопанска цел, което се извършва в различни срокове.

Също така липсата на осъществява дейност по смисъла на ЗСч освобождава сдружението да изготви финансов отчет по реда на ЗСч, но не освобождава от задължението за представяне на финансов отчет по чл. 30, ал. 2, т. 2, предл. първо ЗФВС, тъй като ЗФВС е специален закон и поставя допълнителни изисквания спрямо спортните федерации, а и в същия не е регламентирано освобождаването от задължение за представяне на финансов отчет, когато не е извършвана дейност по смисъла на ЗСч. Дори да се приеме, че за спортната федерация не е необходимо да се състави финансов отчет при липсата на осъществявана дейност по смисъла на ЗСч, то това се

извършва с декларация по образец, която според чл. 38, ал. 9, т. 2, б. „а“, вр. ал. 1, т. 2 ЗСч се публикува в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. В случая липсва публикувана такава декларация в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, доколкото това е направено пред НСИ. Съгласно чл. 10, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ невписаните обстоятелства се смятат несъществуващи за третите добросъвестни лица. В тази връзка се приема, че липсва подадена декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2, б. „а“ ЗСч, поради което не са налице условията за отпадане задължението по съставяне на финансов отчет.

Горното дава основание на съда да приеме, че оспорената заповед е издадена при правилно приложение на материалния закон в частта за чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. първо ЗФВС, което е самостоятелно основание за отнемане на лиценза. По тези съображения са налице законови предпоставки за издаването на процесната заповед за отнемане на спорния лиценз, при което същата е законосъобразна.

Като допълнение следва да се посочи, че не е налице основанието по чл. 24, ал. 1, т. 12, предл. първо ЗФВС, но предвид това, че в заповедта са дадени две различни основания за отнемане на лиценз и едното основание по чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. първо ЗФВС, то това не води до незаконосъобразност на оспорената заповед. Единствено ще се маркира, че нормата на чл. 24, ал. 1, т. 12, предл. първо ЗФВС изисква прекратено членство в съответната международна спортна организация с влязъл в сила акт на международната организация. В случая органът не е изяснил дали актът за прекратяване на членството е влязъл в сила, което води до неизясняване на всички елементи от фактическия състав на чл. 24, ал. 1, т. 12, предл. първо ЗФВС, поради което съдът е прима, че е допуснато съществено процесуално нарушение, което се е отразило на обсъжданото правно основание. Следва да се посочи, че попълването на тези значими празнини не може да стане в съдебното производство, тъй като съдът не е инстанция по същество и не може сам да реши спора, вместо органа. В тази връзка са безпредметни оспорванията на документите (уведомление от 17.10.2024 г. и Протокол № KIF2024-01), за които доказателствената им сила (включително за вида на документа) според чл. 178, ал. 1 ГПК следва да се преценяват по времето и мястото, където са съставени, а именно според японското право.

Оспорената заповед е издадена въз основа на две правни основания - чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. първо и чл. 24, ал. 1, т. 12, предл. първо ЗФВС, регламентиращи отнемане на лиценза. Наличието на кое да е от тях, води до отнемане на лиценза, респ. за законосъобразност на заповедта. Въпреки липсата на основанието по чл. 24, ал. 1, т. 12, предл. първо ЗФВС, оспорената заповед е законосъобразна, тъй като е налице другото посочено в нея основание по чл. 24, ал. 1, т. 9, предл. първо ЗФВС, водещо до отнемане на спортен лиценз.

Оспореният акт съответства и на целта на закона, тъй като неспазването на задълженията за отчетност, свързани с представяне на финансов отчет за предходната година, препятстват изпълнението целите по чл. 2 ЗФВС. Именно отчетността е гаранция за изпълнение на същите.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата срещу оспорваната заповед, поради което на чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли оспорването.

По разностките:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, но същата не е направила такова искане, поради което съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Българска кудо федерация“, ЕИК[ЕИК] срещу Заповед № РД-10-1/08.01.2025 г. на министъра на младежта и спорта.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: